

L'eutanàsia

CATECISME DE L'ESGLÉSIA CATÒLICA (1992)

2276 Aquells la vida dels quals és disminuïda o debilitada reclamen un respecte especial. Les persones malaltes o minusvàlides han de rebre ajuda per portar una vida tan normal com sigui possible.

2277 Qualsevol que siguin els motius i els mitjans, l'eutanàsia directa consisteix a posar fi a la vida de persones disminuïdes, malaltes o moribundes. És moralment inacceptable.

Una acció o omissió que, d'ella mateixa o per la intenció, produeix la mort a fi de suprimir el dolor, constitueix un assassinat greument contrari a la dignitat de la persona humana i al respecte al Déu vivent, el seu Creador. L'error de judici en què hom pot caure de bona fe no canvia la naturalesa d'aquesta acció homicida, sempre prohibida i rebutjable*.

2278 La interrupció de tractaments mèdics onerosos, perillosos, extraordinaris o desproporcionats amb els resultats que se n'esperen, pot ser legítima. És el refús de l'"acarnissament terapèutic". Amb això no es vol donar la mort; s'accepta el fet de no poder-la impedir. Les decisions les haurà de prendre el pacient, si es troba en situació i capacitat de fer-ho, o sinó, els qui la llei assenyala, bo i respectant sempre la voluntat raonable i els interessos legítims del pacient.

2279 Fins si la mort es considera imminent, la cura ordinària que cal tenir d'una persona malalta no es pot interrompre legítimament. L'ús d'analgèsics per alleujar els sofriments del moribund, fins amb risc d'avançar-li la mort, pot ser moralment conforme a la dignitat humana, si la mort no és volguda, ni com a fi ni com a mitjà, sinó solament prevista i tolerada com a inevitable. La cura pal·liativa del malalt pot constituir una forma privilegiada de la caritat desinteressada. Per aquest motiu cal encoratjar-la.